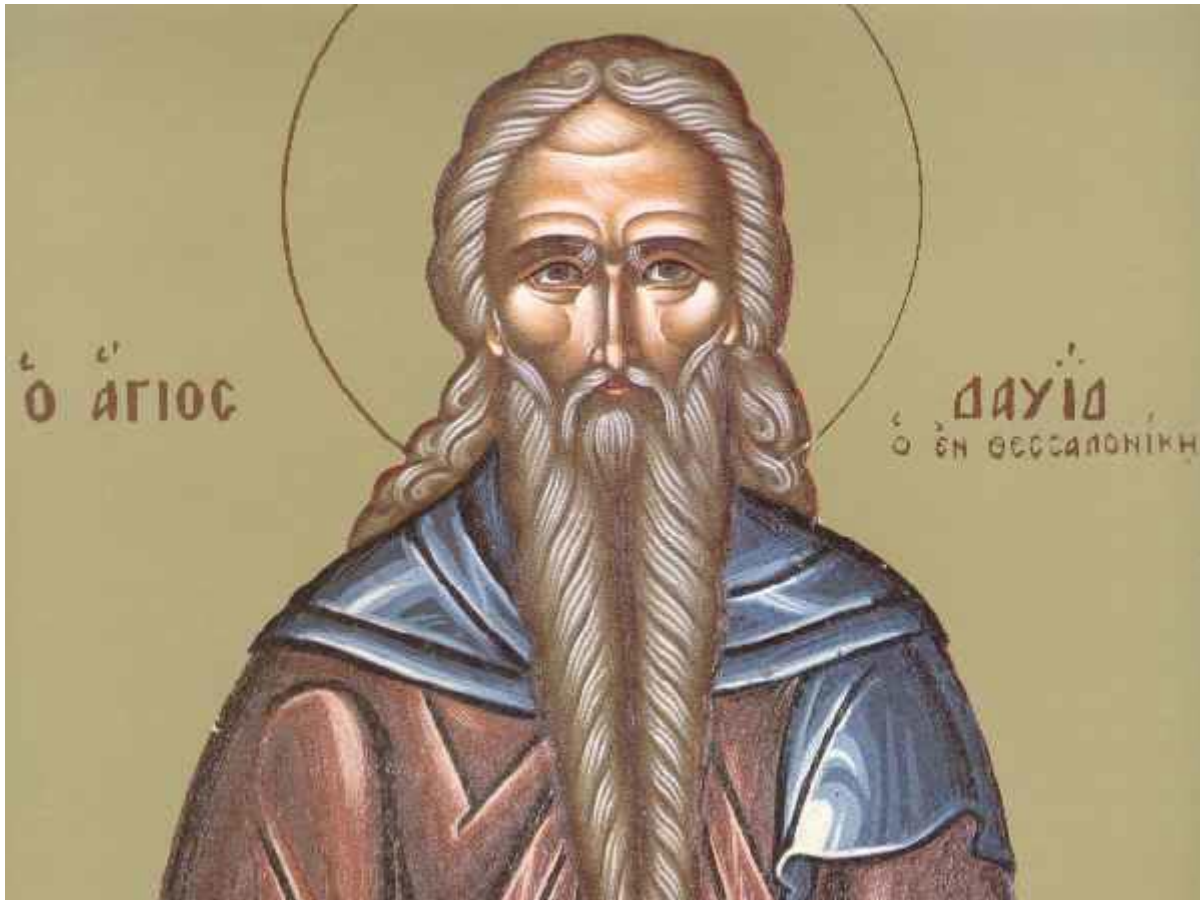

Μνήμη του Οσίου Δαυίδ του εν Θεσσαλονίκη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Οσίου Ιωάννη, επισκόπου Γοθθίας, που έζησε κατά την περίοδο της εικονομαχίας και υπερασπίστηκε με σθένος την Ορθόδοξη διδασκαλία. Επίσης, εορτάζουμε τη μνήμη του Οσίου Δαυίδ από τη Θεσσαλονίκη, τη Βυζαντινή συμπτρεύουσα.

Ο Όσιος Δαυίδ, προς τιμή του οποίου υπάρχει αξιόλογος βυζαντινός ναός στην Άνω Πόλη της Θεσσαλονίκης, έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Ιουστινιανού του Α΄ (527-565). Το Ιερό του λείψανο βρίσκεται στην ιερά μονή Αγίας Θεοδώρας, επί της οδού Ερμού στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Από τη νεανική του ηλικία, ζούσε σύμφωνα με το θέλημα του Ιησού Χριστού και την εν γένει διδασκαλία του ιερού Ευαγγελίου, ασκώντας το έργο της διδασκαλίας της Αγίας Ορθοδόξου Παραδόσεως και της φιλανθρωπίας με σεβασμό και διάκριση

προς τον κάθε άνθρωπο.

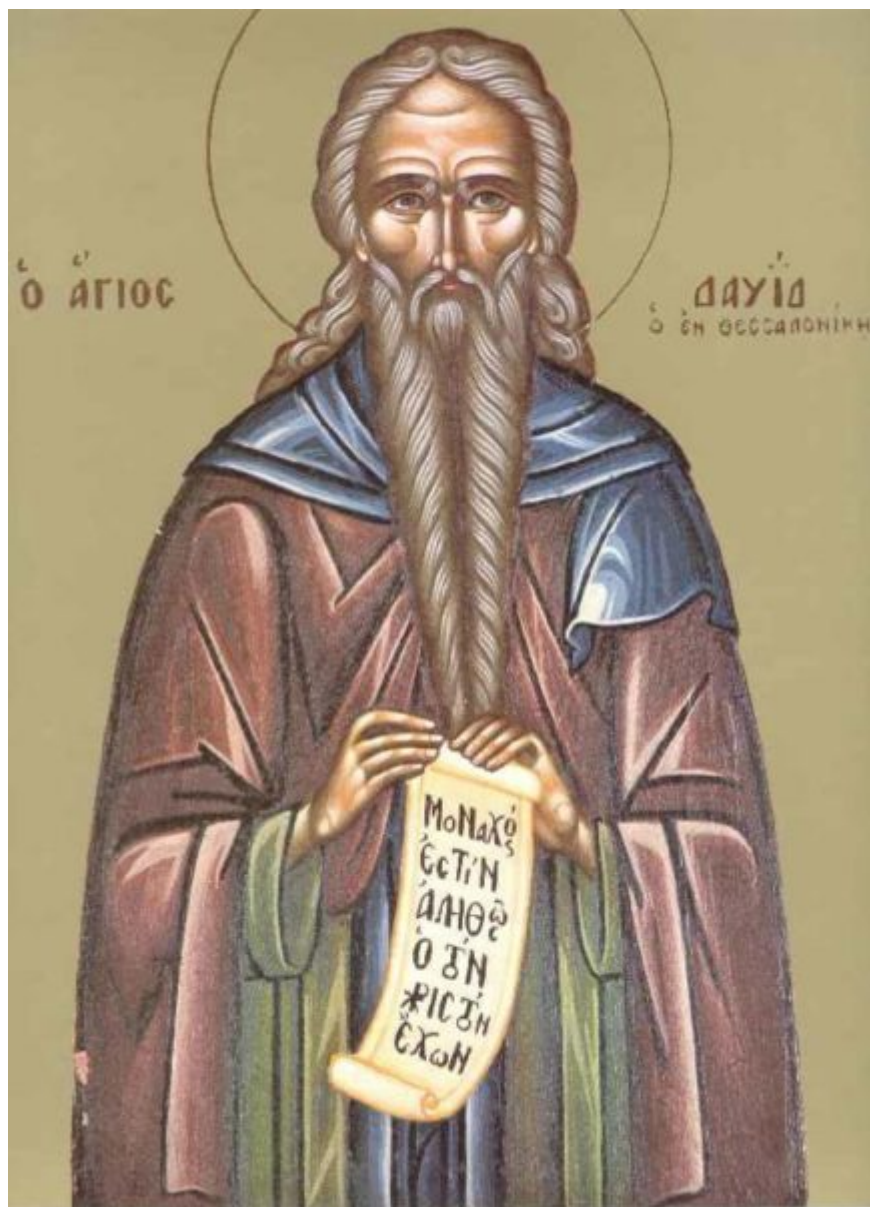
Στη συνέχεια, αφού καλλιέργησε τον εαυτό του με αυταπάρνηση παραδειγματική, εμπορούμενος από τις πνευματικές πηγές της ζωής της Εκκλησίας, μοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς, έζησε ως αναχωρητής, περνώντας το βίο του με άσκηση, απόλυτη εγκράτεια και προσευχή, πάνω σε ένα δένδρο για τρία χρόνια και έπειτα σε ταπεινό κελί, σε ερημική περιοχή της πατρίδας του.

Η φήμη και η αρετή του προσείλκυσαν πολλούς μαθητές, που ήθελαν με ταπείνωση και συνεχή μετάνοια να ακολουθήσουν το δρόμο του μοναχισμού, υπακούοντας στο «ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω» (Ματθ. 19, 12).

Παράλληλα, με τη βοήθεια του Θεού, αξιώθηκε να θεραπεύει τους ασθενείς που ζητούσαν τη βοήθειά του προτού αναχωρήσει από το μάταιο τούτο κόσμο της φθοράς προς την αιωνιότητα και την αφθαρσία.

Η εορτή του Αγίου Δαυίδ οδηγεί νοερά τη σκέψη μας στην πόλη της Θεσσαλονίκης, την καρδιά της Μακεδονίας, που είναι στολισμένη με τους βυζαντινούς ναούς και τα κατάσπαρτα βυζαντινά μνημεία, τα οποία διατηρούνται μέσα στους αιώνες και δηλώνουν το μεγαλείο του παρελθόντος και τη δόξα του Βυζαντίου στο παρόν και το μέλλον.

Ιδιαίτερα σήμερα, εποχή ανατροπής πολλών καθιερωμένων κοινωνικών αντιλήψεων, είναι αναγκαίο να επισημαίνεται ότι το μόνο σταθερό είναι η αληθινή πίστη στο Σωτήρα Χριστό, από τον οποίο αντλούμε θάρρος και η χάρις του Παναγίου Πνεύματος, μελετώντας το ιερό Ευαγγέλιο και βιώνοντας ακριβώς το θέλημα του Θεού.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου